



# இலாஹாந்தன்

UNIVERSITY OF JAFFNA LIBRARY  
DEC 1999  
PERIODICALS DIVISION

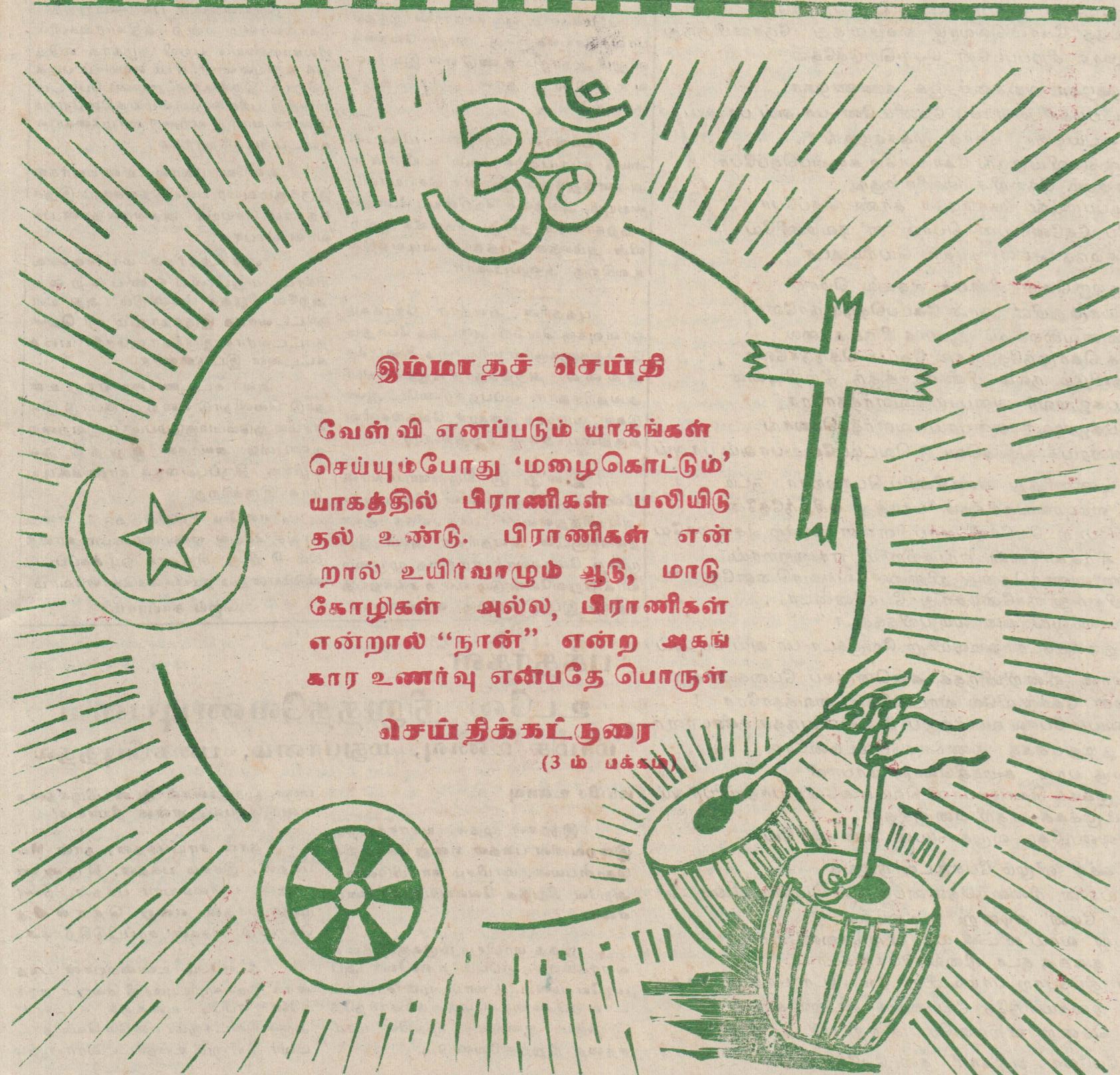
## Messenger of God

### இம்மாதச் செய்தி

வேள்வி எனப்படும் யாகங்கள் செய்யும்போது 'மழைகொட்டும்' யாகத்தில் பிராணிகள் பலியிடுதல் உண்டு. பிராணிகள் என்றால் உயிரவாழும் ஆடு, மாடு கோழிகள் அல்ல, பிராணிகள் என்றால் "நான்" என்ற அகங்கார உணர்வு என்பதே பொருள்

### செய்திக்கட்டுரை

(3 ம் பக்கம்)



சர்வமதப் பத்திரிகை

நூல் 1998

மாதம் ஒரு முரசு

விலை ரூபா 10





# கலியுகம் எப்படி இருக்கும்...?

## வியாச முனிவரின் தொலை நோக்குப் பார்வை

55 நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு, துவாபர யுகம் முடிவடைந்து கிருஷ்ண பிரான் உலகில் இருந்து மறைந்து விட்டார். கிருஷ்ண பிரான் கிடையின் வடிவில் பரிபூரண உண்மையை உப தேசித்தார். சிடே தாப தேசத்தினால் கலியுக மக்கள் அனைவரும் பயன்வடவர் என்றும் பேர் திஸ்டம் செய்தவர்களாக இருப்பார்கள் என்றும் நினைத்த வியாசர் மிக மகிழ்ச்சியடைத்தார். அமைதியாகவும் ஒந்றுமையாகவும் இறைவனின் உயர்ந்த பக்தர்களாக இருப்பார்கள்.

இவ்வாறு என்னிய வேத வியாசர் கலியுகத் தில் வர இருப்பவை என்ன என்று தன் ஞான திருஷ்டியினால் உலர் என்னி, ஒரு நாள் அதி காலை சூரிய உழைத்திற்கு முன் இமாவயத்தில் சரஸ்வதி ததிகையில் மொன்றவும் புரியத் தொடர்களார்.

அவரது அக்க காட்சியில் ஏருணையின் கவுதலாத பயங்கர நிகழ்ச்சிகள் அடங்கிய எதிர் காலம் விரிவாகத் தோன்றியது. கலியுகம் இரும்புயுகம் என அழைக்கப்படும். இந்தயுத்தின் ஆரம்பத்திலேயே இந்தப் பேர்ஸ்டம் மெல்ல மெல்ல அழிவுப் பாதையை நோக்கிச் செல்வதைக் கண்டார்.

இந்த அழிவு அல்லவு அழுமானதாக இருப்பதான் பொருட்கள் தங்கள் உண்மையான சக்தியை இழுத்து, உணவுப் பொருட்களின் அளவும் குறைத்து. அவற்றின் தன்மையும் குறைத்து. உருவாகின்ற தலை முறைகள் ஒவ்வொன்றும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தங்கள் உடல்சக்தியிலும் வளத்திலும் தாழ்ந்து கொண்டே வருவதை அறிந்து கொண்டார்.

அவர்கள் தங்கள் முனை பலத்திலும் உயிர் வாழும் ஆண்டுகளிலும் கங்கள் முதலாட்டியரை சீடக் குறைவாகவே இருக்கப் போவதை உணர்ந்தார். இப்படிப் படிப்படியாக அறிவாற்றிலும் நினைவாற்றிலும் குறைந்து போவதில் இருந்து பாராலும் தப்ப முயயாது என்பதையும் புரிந்து கொண்டார்.

இப்படியான கடிமான காலப்போக்கு நேரமையையும் ஆண்மைத்தையும் அதி அவர்கள் குறைத்து விட இருப்பதையும் உணர்ந்து கொண்டார்.

### கோவில்களின் மிகுங்கலி

கலியுகத்தில் வேதமோதும் அந்தனர் குணக்சீர்கூட்டடைந்தனர் பொது மக்களின் வெண்டுதலுக்கு இனக்கி நியம நிலைகளைத் தளர்த்தியும் புறக்கணித்தும் அவ்வாறு செய்த அங்கு காரணம் கூறியும் மிகுங்களைப் பல கொடுத்துக் கணக்கற் வேல்விகளை நடாத்தினர்.

கோவில்கள் பலிக்கிடங்களாக மாறின. மிகுங்களி திட்டமிட்ட அந்றாடத் தொழிலாக வடிவெடுத்து கணக்கற் கூயிர்ப்பவி பற்றியாராவது ஆட்சேபனை தெரிவித்தால் இவற்றுக்கு வேதப்பிரமாணம் உண்டு என்று அந்தனர் கூறுவர் என்பதையும் கண்டார்.

இது மட்டுமல்ல, கலியுகத்தில் மக்களின் கலாச்சாரம் தமது கடவுள் தலைமையை அறியும் இங்கியத்தை துறந்து உலக இன்பத்தைத் தேடும் வழியை நாடுவதைக் கண்டார்.

மனிதர்கள் கால் நடைகளைத் தால் உணவுக்காகக் கொல்வதுடன், மருந்துகளுக்கு அடிமையாவதையும், புலன் இச்சூக்களுக்கு அடிப்பணிவைதையும் கண்டார். அவர்களுடைய பழக்கங்கள் உடலையும், மனதையும் பாதிப்பதை அறியாமையினாலும், புலன் இன்பங்களில் மேலும் மேலும் ஆழந்து போவதையும், குடும்பங்கள் உடைந்து பிரிவதையும், பெண்களும் குழந்தைகளும் நிர்க்க தியாக சிடப்படுவதையும் அவ்வால் ஞான திருஷ்டியில் அறிய முடிந்தது.

இப்படியான பயங்கரமான நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகத் தொடர்ந்து வருவதையும், அனிதத் தன்மையின் அழிவையும் உலகமே இத்தகைப் பிரேரணை அழுந்து விடுவதையும் 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தன் தியானத்தின் மூலம் அறிந்து கொண்டார்.

இத்தகைப் பரடிகளைக் கண்ட வேத வியாசர் மனம் வருந்தனார்.

### வியாசரின் கருணை

வேத வியாசர் ஒரு அவதார பகுவுச் சலியுகத்தைக் கேர்ந்த மக்கள் ஆண்மீகபலத்தில் குறைந்தவர்களாக இருப்பார்கள் என்ற காரணத்தினால், அவர்களும் பரிந்து கொள்ள வண்ணம் ஒவிய வடிவாகவே இருந்து வேதங்களை நான்காக வகுக்கு எழுத்து வடிவம் கொடுத்தார். கலியுகத்தின் துவக்கத்தில் நான் எழுத்து வடிவம் தெரிவுகியது

இப்படிச் செய்தும் நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியாது என்ற அளப்பறும் கருணையாக புராணங்கள் பிரம்ம குத்திரம் போற்ற விரண நால்களையும். கூவத் தீக்கையை எழுதிகிருஷ்ணருக்கடையைச் செய்ய பாகவான் கூவாக பகவான் பூர்விகிருஷ்ணருக்கடையைச் செய்ய பாடுகள் கடங்கிய இதிகாச புராணமாகிய மகாபாரதத்தை இயற்றி நடையில் பமவத்தீதையைப் புகுத்தினார். இத்தகைய முடின் உழைப்புக்குப் பிறகும் வியாசர் மனம் திருப்பதியடையாததாக நான் குருவான நாரதரை தியானிக்கிறார்.

வியாசரின் ஆச்சிர மத்திற்கு நாரதமுனிவர் வந்தார் வியாசர் ஆற் றியபணியைவெலுவாப்பாராட்டிய நாரதர்.

“மேலும் அதிகமாக பக்கான மூர் கிருஷ்ணரின் லீலா வினோதங்களைப் பற்றி அவருடைய முக்குணங்களும் கடந்த தன்மையைப் பற்றி விவரிக்க வேண்டும்.” என்று கூறினார் காரணம் இறைவனின் லீலைகளை கேள்விப்படும் மனிதனின் மனம் அவற்றில் மகிழ்ந்து, கடவுளின் பால் அதிகமான அளவில் சர்க்கப்படும். உலக சுகங்களின் மேல் சுவை குறித்து தெரடங்கும்.

நாரதரின் ஆசிபெற்ற தலைவிறந்த மூர்மத பாகவத்தையும் ஏழுதிமுடித்தார். ஒப்பற்ற இறைவனாகிய மூர் கிருஷ்ணரின் அருளாசிவப்பைப் பெறாத தனது கடமைப்பணி குறைவாகது பயண்றது என என்னி.

“கலியுகத்து மக்கள் நலம் பெறவேண்டும்” என்று மூர் கிருஷ்ணரை நோக்கித் தியானித்தார் கிருஷ்ணரும் அளவற்ற கருணை கொண்டு அவர்முன் தோன்றி.

“கலியுக மக்களைக் காப்பற்றத் தனக்கொரு வழி உண்டு. அவர்கள் வேத வலச்சாரத்தை எளிய முறையில் அறியும் படி செய்வேன்” என உறுதி கூறினார்.

### கலியுக அவதாரம் காயி

வேத வியாசத்து உறுதி மோழி கூறிய படி இன்று மூர் கிருஷ்ண பரமாத்மா பகவான் மூர் சத்ய காயி பாபாவாக அதெரித்துள்ளார்.

ஒரு உபநிஷத்தில் சொல்லியுள்ள படி, இறைவனின் நாமசங்கிரீத்தனத்தை விட உயர்ந்த தூயதான வழி கலியுகத்துக்கு உகந்தது எதுவுமில்லை.

5000 வருடத்திற்கு முன் மூர்மத பாகவதத்தில் வியாசர், பகவான் மூர் கிருஷ்ணர் காயியாக அவதாரமாக, எப்போதும் வருட்டுகிறார் என்பதை மனதில் கொண்டு தான் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்.

அதாவது கலியுகத்தில் புத்தியுள்ள மனிதர்கள் ஒன்று சேர்ந்து நம சங்கிரீத்தனம் செய்வார்கள். கடவுளின் அவதாரமாக, எப்போதும் இறைவனின் நாமங்களைப் பாடும் அந்த அவதார புருஷனை நாம சங்கிரீத்தனம் மூலம் வழி பாடு செய்வார்கள்.

நல்லவர்களை, சாதா ஐனங்களைக் காப்பற்றிப் பாது காப்பதற்காகவும் கெட்ட நடத்தை கொண்டவர்களையும் அடக்கி ஒழிப்பதற்காகவும் தர்மத்தை நன்கு ஸ்தாபனம் செய்வதற்கும் நான் யுகம் தோறும் அவதாரிக்கிறேன்.

### பகவத்கீலந்

நான் சாதக்களின் வேண்டுகோருக்கிணங்கி வர்துள்ளேன் எனது முக்கீயபணி வேதங்களையும், பக்தர்களையும் பாதுகாப்பதே.

- பாபா -

# இதற்கு எல்லாம் வருந்தலுமா.....?



மற்றவர்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக நாம் கவனப்பட வேண்டாம்

உதவி செய்ய முடியாதிட்டாலும் நாம் அற்றவர்களுக்கு பிரச்சனையாக இருக்கக்கூடாது.

மாணப் பற்றியும் அவதாறு பேசாது இருந்தமைக்காக வையலப்பட வேண்டாம்.

தீர்ப்புக் கூறு முன் நியாயத்தை தீர்ச்சரித்தமைக்காகக் கவனப்பட வேண்டாம்.

பேசுவதற்கு முன் தீர்த்திதுப் பேசியமைக்காக வருந்த வேண்டாம்.

ஒரேட்டு முடிய வார்த்தைகளை மீண்டும் அறிவோமே.

சேரப் பந்த போது நாவைக்கட்டுப் படுத்திபதற்காக வருந்த வேண்டாம்.

எதற்கொாம் பொறுமை வேண்டுமோ... எந்தடிட்டில்லாம் பொறுமை வேண்டுமோ... இதற்கு எல்லாம் பொறுமையாக கீருந்தமைக்காக வருத்தப்பட வேண்டாம்.

துடுபத்தில் துடித்தவர்களுக்கு கைகெட்டுத்து குறுக்காட்டியமைக்காக வருந்த அவசியமேயில்லை.

## உலகில் சிறந்தவர் யார்...?

ஒரு நான் நபிகள் நாயகத்திடம் ஒரு மனிதர் அவரது முகம் வென்றுமையாக இருந்தது தலைமுடிகள் ஒழுங்காக செய்ப்பட்டு இருந்தன. வெள்ளை உடை அனிந்திருந்தார் அவர் நபின் நாயகம் அவர்களிடம் சில கேள்விகள் கேட்டார்.

"இந்த உலகம் எத்தனையே?" என்று முதலில் கேட்டார்.

"இதுமிகும் அற்பமானது இதில் காணும் இனப்படி கணவில் காணும் இனப்படி போல போல போயினானது". என் நபி அவர்கள் கூறினார்கள்.

"மறுமை எவ்வாறானது?" என்று கேட்டார்.

"அது நிரந்தரமானது" என்றார்கள் நபி அவர்கள்.

"இவ்வுலகில் சிறந்தவர் யார்?" என்று கேட்டார்.

"இறைவழிபாட்டில் ஈடுபடுவர்கள்" என்றார்கள் நபி அவர்கள்.

"இவ்வுலகில் எவ்வாறு ஒரு மனிதன் வாழ வேண்டும்" என் வந்தவர் கேட்டார்.

பிரயாணத்துக்கு தயாரான ஒருவன் தன் மூடின் கூடவரவிருங்கும் பிரயாண தோழர்களை தீர்பார்த்திருப்பது போல மரணத்தை எதிர்பார்த்து அவர்கள் தயாராக இருக்க வேண்டுமென்று நபி பதிலளித்தார். அனபர் அங்கிருந்து விட ரார்.

தெவரை என்னுடன் உரையாடிக் கொண்டிருந்தவர் யாரென்று தெரியுமா?

அவர் தாம் இப்ரஹிம் அவர்கள் என் அறிவித்தார்கள்.

## என் குற்றங்களை மன்னிப்பாயா.....?

ஓர் ஊரில் ஒரு வாவிபர் இந்தார். அவர் இறைவனை இருப்பு ஆண்டுகள் வணக்கினார். வணக்கமே மனிதனின் பீரதான் குறிக்கோள் என்பதை உணர்ந்து இரவு பக்காகத் தொழுதார்.

சில ஆண்டுகள் கழிந்த பிறகு அவர் மனம் வணக்கத்தில் ஈடுபட மறுத்தது அடுத்து இருப்பு ஆண்டுகளையும் தீய செயல்களிலேயே தழித்தார்.

ஒருநாள் அவர் தன் து முத்தைக் கண்ணாடியிக் பார்த்தார். தாடியில் சில நார் முடிகள் இருப்பதைக் கண்டார். அவர் திடுகிட்டர்.

ஆ! நான் வயோதிபத்தை அஸ்வா அஸ் மித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். என்று புலம்பினார்.

அவர் வாவியத்தில் செய்த பாவங்களை யெல்லாம் தினைத்து வருந்தார். அவையெல்லாம் பயங்கர உருவில் அவர் முன் தோன்றின. நான் பாசியாகி விட்டேன். கடந்த இடுப்பு வருடங்களாக நான் பெரும் குற்றங்களை எல்லாம் செய்து விட்டேன்.

பிழை பொறுக்கும் நாயகனே! நான் உண்ணிடம் வந்தால் என் குற்றங்களை மன்னிப்பாயா என்று அல்லாவிட்டு முறையிட்டார்.

அப்பொழுது அரைரி குரவொன்று ஒவித்தது

"நீர் குற்றம் செய்தீர் நான் ஏதற்கு உடனுக்கு உடன் தண்டனை தராது பொறுத்திருந்தேன். உமது குற்றங்களை உணர்ந்து மன்னிப்புக் கோரினால் நான் பொறுத்தருகிறேன். என்ற அல்லாஹு கூறினார். அந்த மனிதர் திருப்பு அடைந்தார்."

## மானிடம்

க. சுஞ்சிவன்

மனிதர்களுடைய கண்டங்கள் இந்த பூமி பிலே சிருஷ்டங்களிடம் அற்புத விலங்கு ஏனைய விலங்குகளை கூட அவனுச்சு ஏதுத்தறிவு அற்ற வையும் கொடுத்தான். கிருந்தம் தமிழ்நாட்டேயே பலவகை மனிதர்கள் இறப்பதைக் காணலாம் மனிதர்களிடம் கானுஷு ஒற்றுமை எனின் எனில் கூயநலம் ஒன்று தான்

பகுத்தறிவு படைத்த மிகுங்கெந்து மனித ஜாதியை குறிப்பிடுவார்கள். அத்துடன் கூட அனுபவ கூதி சிந்திக்கும் அற்றல் வாய்ந்தவன் என்றும் மனிதனை வர்ணிப்பார்கள். ஆனால் இந்த கூட அனுபவ கூதியை மனித ஜாதியின் கேட்குண்மானும்.

சொந்த சௌரவம், கூயநலம் எல்லாவற்றுக்கும் மனித ஜாதியை குறிப்பிடுவார்கள். அத்துடன் கூட அனுபவ கூதி சிந்திக்கும் அற்றல் வாய்ந்தவன் என்றும் மனிதனை வர்ணிப்பார்கள். ஆனால் இந்த கூட அனுபவ கூதியை மனித ஜாதியின் கேட்குண்மானும்.

மத்தை பொறுத்த வரையில் மனிதர்களில் இருவர் இருக்கிறார்கள் ஒன்று ஆண்டவன் நம்பும் ஆஸ்திகள், மற்றவன் ஆண்டவன் இல்லை என்று வாதிடும் நால் திக்கன் இங்கு நால்திகள் ஆண்டவன் இல்லையென்பதை சுதா காலமும் அறிவுறுத்திய வண்ணமே இருப்பான். ஆனால் ஆஸ்திகர்கள் இருக்கிறார்களோ! அவர்கள்

ஆண்டவன் இருக்கிறான். தான் என்று சிட்டு அவனை நினைப்பது அரிது. அபந்துகளின் பொது தான் ஆண்டவனான அழைப்பார்.

தாராணமாக வாகனமொன்றில் உங்கள் மாக பயணம் செய்யும் போது ஆண்டவனை பற்றி மனதில் ஏழாது நெடோஷ்மாக யொழுந்து போக்கிய வாறு இருப்பான். வாகனம் சீபத்துக் குள்ளாகு போது ஆண்டவனே! என்று தான் அழைப்பானே தவிர அடுத்தொரு வார்த்தை வராது. இன்பத்தில் தினங்கும் போது கடவுள் பற்றிய சிந்தனை ஒரு இடமிராது. துப்பத்தில் தலைகின்ற போது மட்டுந்தான் ஆண்டவனை உணர்கிறான்.

மனித ஆண்மாக்கள் என்னாம் விடுதலைக் காக மன்றாடுகிறது ஆனால் நாம் அந்த அழுகால்களை காந்தல் போட்டுக் கொள்வதில்லை. கேட்பதுமின்னை, புரிந்து கொள்ளும் மனிதர்களை வர்த்தி வருத்தம் புரிந்து கொள்ளும் மனிதர்களைப் பொது மட்டுந்தான் ஆண்டவனை உணர்கிறான்.

எந்த ஒரு காரியத்தை செய்யும் போதும் தணிவும், தன்னம்பிக்கையும் இருக்க வேண்டும் இருந்தும் மனிதர்களாகிய நாக்கு விதிக்கைப்பட்டிருக்கின்ற விதியை வெல்லவோ, மாற்றவோ, எவ்வாலும் முடியாது.

விதியை மதியாக வெல்லவை என்று, நம்மிடையே சிலர் வாழ்கிறார்களே இது சாதி, தியமா!

இல்லை அப்படி உனக்கு விதிக்கைப்பட்டிருக்கின்ற விதியை நீ மதியால் வெள்ளுவாயா (11ம் பக்க பார்க்க)

# கவிலேர்கள்

## வாருங்கள் மனிதர்களே

ஓ... பகவானே...!

உனது திருவருளுக்காக  
ஏதகணையோ புதிய மொட்டுக்கள்  
காத்திருப்பது உனக்குத் தெரியுமல்லவா...?  
வகுப்பறை என்ற சிறைக்குள்—  
வளரும் அருளிகளை அடைத்து - அதன்  
உணரவுகளை மறைத்து  
உலகக் கல்வியை ஊட்டினால் போதுமா ?  
உலகத்தின் உயயத்தைப் பிரிக்க  
இயைத்தீல் சுமந்து வொன்று  
வருங்கால வசலாற்றின் மீது - அவன்  
பாதங்கள் பதியும்போது இள்ளை  
மனங்களுக்கு உரமிடும் உழவன் நானென்று  
உரத்துக் கூறும் மனித இடைமே !  
உங்களது வீழிப்பிலே தான்,  
இனைய பயிர்கள் வளர வேண்டும்.  
வேர் விடும் விருட்சங்களின் - அடி  
வேரினை அளக்கும் கருவிகளே...!  
நிழல் தரும் மரங்களை தளீர்களே  
நெருப்பால் கடுவதை நிறுத்துங்கள்...!  
சின்னஞ் சீரிய முகங்களில்  
வீழிந்தி சிர்தி அழிந்து விடாமல்  
அன்பெறும் இதயச் சட்டினை யேற்றி உலகினை  
ஆளுவோ வாருங்கள் மனிதர்களே...!

-வேர் கதாராது

## உள்ளத்தில் இருத்துவோம்

உண்மையாக இறைவனை - நான்  
உள்ளத்தில் இருத்தி - அடைந்திடுவோம்  
உயர்வான மனதிறைவை.  
உலகையே இயக்கிடும் உயர்வான சக்தியினை  
உண்மையான அன்புடன் உள்ளத்தில் இருத்திடும்  
ஊரிரல்லாம் தேடி அவைந்திடாமலே  
உருவாகும் உள்ளத்தில் நிறைவான நிம்மதி.  
பரம்பொருளைப் படத்தினிலும் கடவுளைக்  
கருங்கல்லிலும்  
கட்டிடத்தில் வைத்தும் கவனமாகப் பூட்டுகிறோம்-இன்  
கட்டிடத்தைக் கடந்து சென்றவுடன் - நாம்  
கண்டபடி நடக்கின்றோம் - ஏன்?  
கண்டிடமாட்டார் கடவுள் என்று என்னுகின்றோம்.  
சத்தியம், தர்மம், காந்தி, சிரேமம் என்றும்  
அறம், நீதி, அன்பு, நன்றி, கருணை என்றும்  
நாலாவுதமாக நம்முள்ளே நாயகனை இருத்தி  
சாத்திக குணமுடன் சரியாக நடந்தால்  
சத்திய சொருபி சென்புகுவான் - நம் உள்ளத்தில்  
ஏந்தேகமில்லை கற்றெனும்.

- விமலா -



## இராம நாம மகிழமை

சக்கரையை விட இனிமையானது  
தயிரைவிடச் சுவையானது  
தேவைக் காட்டிலும் இனிப்பானது  
அமிர்தமும் அதற்கு நிகரானதுமான  
இராமநாமம் சொல்ல சொல்ல  
நாவீல் இனிமை நடமாடுகிறது - எனவே  
முழுமனத்துடன் சொல்லுங்கள்  
ஒவ்வொரு நாளும் சொல்லுங்கள்

- பாபா -

## இளைஞர்கள் நாம் .....

சாயியின் வழிகாட்டலைப் பின்பற்றி  
ஷாருலகில் நாம் பயணம் செய்வோம் !  
செய்வோம் விரைந்து செய்வோம் - இனி  
புதியதோர் உலகினை நாம் படைப்போம்  
துணை இழுந்த முதியோர்க்கு  
துணைக்காம் நிட்டுவோம்  
ஹைமுற்ற மாணவர்க்கு  
உடல்க்காம் நிட்டுவோம்  
இருக்கங்கள் விரித்திஸ்கு  
வாடுவோரைத் தேற்றுவோம்  
சாயியின் கணவுகளை  
நாடு தோறும் சாந்துவோம்.  
பரிசீரக்கம் சாந்தம் அன்பு  
பொறுமை கொள்ளுவோம்  
மகிழ்ச்சியிலும் அமைதியாக  
அடக்கமுடன் வாழுவோம்.  
அன்பும் விசுவாசமும்  
பேயமாகத் தாங்கியே  
புது இனமாய் புது யுகமாய்  
சாயியின் வாழ்வு நோக்கிச் செல்லுவோம்.  
தடைகள் வரினும் இடர்கள் வரினும்,  
சாயி காட்டும் வழியினிலே,  
உறுதியுடன் நாம் நடப்போம்...!  
புதியதோரு உலகினை நாம் படைப்போம் !

த. தாழுசியா

## நீங்களும் எழுதலாம்

நீங்கள் எல்லோரும் இறைவனின் தாதுவர்களே!  
இறைவனுடைய செய்திகளை பரப்பும் உரிமை உங்களுக்கு  
உண்டு. இறை தாதன் உங்களுடைய பத்திரிகை அதன்  
வளர்ச்சியில் உங்களுடைய பங்களீப்பு நிறைய  
வேண்டும்.

இறை தாதன் ஒரு சர்வமதப் பத்திரிகை எந்தக்  
சமயத்தவராயிலும் அந்த அந்தச் சமயச் செய்திகளை  
ஆண்மீக கடைகள், ஆண்மீக கலைகடைகள், உண்மைச்  
கம்பவங்கள், அற்புதங்கள் மூலமும் இறை தாதனுக்கு கய  
பெயர், விலாசமிட்டு அனுப்பி கலக்குமாறு கேட்டுக்  
கொள்கிறோம். புனை பெயரை விரும்பின் அதைக்  
குறிப்பிடவும். பத்திரிகையின் வளர்ச்சியை முன்னிட்டு  
ஆக்கங்களை திருத்தி வடிவதைக்கும் உரிமை எழகுண்டு  
என்பதை பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். பத்திரிகை பற்றிய உங்கள் கருத்துக்களை எதிர்பார்க்கிறோம்.

தூதியார் இறைதாதன்  
மானிப்பாய் சத்திய சாயி நிலையம்  
ஹலக் லேன். மகனிப்பாய்

# புதியவழி

அண்டங் காக்கையால் கொபத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை... “இத் தலை நாளாக ஏமாற்றிவிட்டாயே” “துரோகி” எனக்கறி தனது இறக்கைகளைப் பட்டப்படவேன் அடித்தது.

உண்ணச் சம்மா விடமாட்டேன். என்ற வாறு சிறிய குயில் குஞ்சை விரட்டத் தொட்டு யெது. சிறகினை விரித்து டல்லாசமாக பறக்க வேண்டிய குயில்குஞ்சுக் காக்கையின் தாக்குதலைப் பொறுத்த முடியாது துள்ளி எழுந்து கூட்டிவிருந்து அடுத்த மரத்திற்குத் தாவியது.



காக்கையோ, கீட்டு வைப்பதாக இல்லை தனது பெரிய இறக்கையினை அடித்து துரத்தித் துரத்திக் குயில்குஞ்சைக் கொத்தியது

குயில்குஞ்சும் தாவித்தாவி பலமரங்களைக் கடந்து ஒன்று பெரிய மர இடுக்கினில் மெதுவாக ஒளித்துக் கொண்டது. தாத்தி வந்த காக்கை குயில்குஞ்சைக் காணாது மன நிறைவுடன் கூட்டிந்து திரும்பியது.

மர இடுக்கினில் இந்தவாறு “இவ்வளவு நாளாக அன்பாக பருக்கை ஊட்டி அரவணைத் துக்காத்து வந்த என்காய் எதற்காக இறை இப்படி விரட்டித் தாக்கினான். நான் என்ன அப்படி பெரிய தவறு செய்து விட்டேன்...” என்னனியபடி வெளியுலில் முதற்கடவையே வேதனையான பயணத்தை மேற் கொண்ட வால் ஏற்பட்ட களைப்பிளால் அம்மர இடுக்கினிலே மெல்லக் கண்ணயர்ந்தது.

கூகூ எங்கிருந்தோ வந்த ஒலி குயில் குஞ்சின் காதகை தொட்டுக் கெற்றும் திடம் ரென வீழித்துக் கொண்டது. அதன் மனதில் மீண்டும் அச்சமும் படப்படப்படுக்குட்டொண்டது.

இது யாருடைய ஒலி இவ்வாறு தானே நானும் இசைத்தேன். இவ்வொலியைக் கேட்டதும் தானே அன்பாக இவ்வளவு காலமும் அணைத்த தாய் அடித்து விரட்டினான். ஒரு வேளை நான் தான் தெரியாமல் மீண்டும் அவ்வாறு இசைத்து விட்டேனோ அப்படியானால் மீண்டும் அந்தத் தாய் கொத்துமே ஜயோ... வேண்டவே வேண்டாம் இனியும் அவ்வாறான தாக்குதலை என்னால் தாங்க முடியாது. என ஒலிட்டபடி மெல்லத் தலையை நிமிர்த்திப் பார்த்தது.

வெளியில் காலைக் கதிரவன் தனது செஞ்சுடைரப் பரப்பியவாறு மெல்ல மெல்ல அடிவாளிலிருந்து உதயமாகிக் கொண்டிருந்தான். மர இலைகள் அவனது செஞ்சிந்தூளி பட்டு பொன் நிறமாய் மின்னின்.

மரக்கிளைகளில் ஒரே அமர்க்கள் ஒரு பக்கம் சிட்டுக்கிருவிகள் தீம் பாடின ஒரு கிளையில் அணில் குஞ்சைகள் இரண்டு ஒடி ஒடி சீச்சிட்டன.

மீண்டும் அதே கூகூ ஒ! இது நாளில்லை என்னைப் போல யாரோ ஒருவர் தான் இவ்வாறு இசைக்கிற ரெகள் என மனதிற்குள் கூறிக்கொண்டது குயில்குஞ்சு.

மரரென்று பார்ப்போமே என என்னையாறு மரக்கிளைகளினுாடாக மெல்ல மெல்ல தாவிச் சென்றது குஞ்சு.

இப்போது அவ்வொலி அதன் காலைக்கு கிட்ட ஒலித்தது. கண்ணீர் வடித்து வடித்து உலர்ந்து போயிருந்த சிழியிரண்டையும் ஒரு தடவை இருக்க முடித்திறந்து விட்டு காஸ்மிரைத்து அந்தப் பறவைக்கு அண்மையில் வந்தது.

களைப்படி மிகுதியாக சொந்து கிளையை இரண்டினுள் தலையைச் சாய்த்தபடி மயங்கி யது குயில்குஞ்சு. இது வரையும் தாயித்தாவி பாட்டிசைத்த அந்தப் பறவை மீண்டும் தனது செயவைத் தொடர மறுபக்கம் திரும்பியது.

தனது கிளைக்கருவில் தலையைச் சாய்த்த வண்ணம் பூரவைக் கிறக்கைகள் முளைஷ்டாது இரத்தம் செந்த உடலுடன் ஒருந்த அந்தச் சிறிய பறவையையைப் பார்த்ததும் பெரிய பறவையைக் காலம் எம்மை எவ்வாறு பரித்துவத்தைக்கிட்டது பார்த் தாயா? என் அருமைக் குழந்தாய்! என அதனை அண்ணக்கூட சென்றது.

அப்போது குயில்குஞ்சு “என்னை தெருங்கொடு...” என்றவாறு நீ அடைகாத்து குஞ்சு பெறாதுவாக காக்கைக்கூட்டில் முட்டையீட்டு கீட்டு காலம் எம்மைப் பிரிந்து விட்டது என்கி ராயே.. நீ பாடுகின்ற பாட்டில் உலகமே மெய்மந்து சிகிச்சிரது புலவர்கள் எல்லோரும் உடனு இசைமகிழமையைப் பாடவில் கைத்துப் பரிசு பெற்றார் என்றெல்லாம் குதிரையே விவர்ஹாவு உண்கு என்ன பயன் கிடைத்தது. இவற்றை நீ பெருமையை என்னி நடப்பதான் தான் உன் பிள்ளையாகிய என்னைப் போன்ற பலர் எங்கள் சிறிய வயதிலேயே எத்தனை துங்பங்களையும் வேதனைகளையும் சுமக்க வேண்டியிருக்கிறது. உண்மையான பெருமை என்னமைமா, வரழ்க்கையில் ஆடம்பரமாகவும், சந்தோஷமாகவும் வாழ்ந்தோம். என்பதே? எனச் சொல்லி குழறி அழுதது.

மெல்ல மெல்ல குயில்குஞ்சின் உடலில் தெம்பு பிறந்தது. மெதுவாகக் கண்ணை வீழித்து காக்கை ஊன்றி நன்க்கருவில் உட்கூர்ந்திருந்து பாட்டிசைத்த பெரிய பறவையைக் கண்டதும்.

ஆவலோடு “நீயா அப்போது இக்கிணந்து கூ... என்கூர்க் கிளைத்தாய்! எதற்காக அவ்வாறு இசைத்தாய்?” என தன் நந்தேக்கை வெளிகிட்டது.

பெரிய பறவைக்கு காலம் தலைக்கேறியது என்ன கூகூ... இசைத்தோ? அதன் மகிழமை உண்குத் தெரியுமா? நான் தெங்கிறவையும், ஆத வளையும் கானும் போது இசைக்கிறது மதுர கித்தனை இவ்வுகைமே மெய்மந்து ரசிக்கின்றது.

புலவர்களைவாம் என் குரல் இனிமையை தம கவைதகளில் வைத்துப்பாடி பரிசு பெற்றுவளர்னர்.

“அது சரி நீ எங்கிருந்து வருகிறாய்? எதற்காக உன் உடலில் இவ்வளவு இரத்தக் கறைகள்” எனக் கேட்டது.

குயில்குஞ்சின் கண்ணீர் பொல பொல வெளவைகள் கொட்டியது. தனது கஷ்டத்தைக் கேட்க யாராவது இருக்கிறார்களா? என ஏங்கிய அதன் மனதில் ஆறுதல் பிறந்தது நிதானமாக நடந்த அணைத்துபும் ஒன்றும் விடாது ஒப்புவித்தது.

பெரிய பறவையின் முகத்தில் சோகம் இழையோடியது. “அப்படியானால் நீ அந்தப் பனங்கூடவிற்கு அருகிலுள்ள வேப்பமரக் கூட்டி விருந்தா வருகிறாய்?”

“ஆம் உண்கு அந்தக் கூட்டைத் தெரி யுமா? அப்போ எங்கள் அம்மாவைத் தெரியுமா. என்று கேட்டது பறவை.

நான் தான் உடனுது தாய் இவ்வளவு தாட்கரும் தீவித்து வந்தது காக்கை கூட்டத் தடவை நீ கூலவை என்னைப் போல் கூவியதைக் கேட்டுத்தான் அது உண்ணத் தரத்தியது. காலம் எம்மை எவ்வாறு பரித்துவத்தைக்கிட்டது பார்த் தாயா? என் அருமைக் குழந்தாய்! என அதனை அண்ணக்கூட சென்றது.

அப்போது குயில்குஞ்சு “என்னை தெருங்கொடு...” என்றவாறு நீ அடைகாத்து குஞ்சு பெறாதுவாக காக்கைக்கூட்டில் முட்டையீட்டு கீட்டு காலம் எம்மைப் பிரிந்து விட்டது என்கி ராயே.. நீ பாடுகின்ற பாட்டில் உலகமே மெய்மந்து சிகிச்சிரது புலவர்கள் எல்லோரும் உடனு இசைமகிழமையைப் பாடவில் கைத்துப் பரிசு பெற்றார் என்றெல்லாம் குதிரையே விவர்ஹாவு உண்கு என்ன பயன் கிடைத்தது. இவற்றை நீ பெருமையை என்னி நடப்பதான் தான் உன் பிள்ளையாகிய என்னைப் போன்ற பலர் எங்கள் சிறிய வயதிலேயே எத்தனை துங்பங்களையும் வேதனைகளையும் சுமக்க வேண்டியிருக்கிறது. உண்மையான பெருமை என்னமைமா, வரழ்க்கையில் ஆடம்பரமாகவும், சந்தோஷமாகவும் வாழ்ந்தோம். என்பதே? எனச் சொல்லி குழறி அழுதது.

தலைப்போன்றைர் புரியும் செயலாக கங்கதீ படும் துயரப் பார்த்ததும் தாய்க் குயிலால் தாங்க முடியவில்லை. அது தனது இறக்கைகளை அடித்து அடித்து அழுதது. தனது நடத்தையின் விளைவாக தனது சுந்தி படும் தயர் இன்றோடு நீங்க தானும் தனது குழும அடைக்காத அங்குட்டி தமது சந்தியைவாழ வைக்க முயல்வோம் என உறுதி மொழி குறியுத.

காய்குயிலின் சத்திய வாக்கைக் கேட்ட குயில்குஞ்சு ஆறுதலைட்டது தரவை அணைத்துக் கொண்டது. இதுவரையும் உணர்யது புதிய ஒரு சுக்கத்தையும் பாகத்தையும் அவ்வளைப்பில் கண்டு கொண்டது.

எழுதியவர்  
—கா. சுகிரன்—

## ஞாந்தையின் எதிர்காலம்

சிறுவர்கள் ஒளிபடைத்தவர்களாகவும், அருளாளர்களாகவும், உறுதியானவர்களாகவும் உருவாக்குபவர்கள் அன்னையர்களே. ஒரு சூழ்ந்தையின் இயல்பைப் பீர்மானிக்கும் பிரதான காரணியாகவும் விளங்குகிறார்கள். குழுந்தையின் எதிர்காலம் அன்னையரால் உருவாக்கப்படுகிறது.





சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி

"பித்தர்களே! அந்த அளவுக்கு அறிவற்று நான் வரம் அளிக்கவின்லை. அவன் கேட்ட முறைக்கேற்ற, நான் வரமளித்தது. உண்மை தான் வரம் கேட்ட சமயத்தில் இராவணன் மனிதர்களை கேவலம் வெறும் புமுக்கள் என்று நினைத்துன். தனக்கு தேவர்களாலோ, தின்னர்களாலோ, மற்ற கேவலோ வாசிகளாலோ யாராலும் மரணம் நிகழாது என்ற வரம் வேண்டினால். மனிதர்களால் மாண்மை நிகழலாகாது என்ற வரம் வேண்டவின்லை அவன் வேண்டியவாறு வரம் பெற்றான். ஆனால் அவன் மரணமடைவதுநிச்சயம்! நின்கள் மாஷின்னுவை கேளுங்கள் என்றார்' பிரம்மதேவர்

இதைக்கேட்டு விண்ணுநிடம் அவர்கள் "இளைவா நீங்கள் தெய்வீக்மாணவர். நீங்கள் மனிதவரு எடுத்துக் கொள்வது எவ்வாறு?" அப்போது "அயோத்தியில் மனிதனாக அவதரித்து அரசிகர்களையும், அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களையும் அழிப்பேன்". என்று இறைவன் கூறினார்.

இராவணன் மற்றவர்களால் மரணமடைய வாய்ப்பே இல்லை. மனிதன் தான் இராவணனைக் கொல்ல இயலும் அவ்விரு நிழம்பிகளுக்கும் ஒர் தொடர்புண்டு தசரதன் பின்னைப்பேறு வேண்டியதற்கு விண்ணு மனித அபதாரம் எடுப்பதற்கும் ஒரு தொடர்பு ஏற்பட்டது.

ரிசிபசிருஞ்சர் அசுவமேத யாகத்தையும், புந்திராகமேஷ்டி யாகத்தையும் மூன்றாவது நடத்தினார். தசரதன் நினையான், உறுத்யான பக்தியுடன் இருந்ததான் இறைவன் அவனுக்கு அருள் பாலித்தார்.

இறைவன் அருள் வழங்க எப்போதும் தயாராக இருக்கிறார். ஆனால் அதைப் பறக்க தகுதியினால் உண்மையான பக்தர்கள் குறைவு

தசரதன் உண்மையான பக்தன். தூய்தியம் கொண்டவன், தன்னைமற்றவன் எப்போதும் இறைவன் நினைவேயே நம்பிகளைக்குறி. இறைவன் புக்கும் பரியன்று சத்தியமுடி. தர்மமுடி அவனது கண்கள் சாந்தியும் பிரோஸமுடி அவனது கொள்கைகள். இத்தனைய தொட்டுபாடுகளை சாந்திரங்கள் ஏற்பீக்கின்றன.

தீர்மா

சாத்திரம் என்றால் என்ன? எது ஆணையிடுகிறது? அது சாத்திரம் அது எதை ஆக்கண்டிகிறது? தசரதன் அரசாட்சியில், ஒவ்வொருவருக் கூட புத்தியுடன் இருக்க வண்டும் என்பதே அவ்வாணி. தர்மமே மனிதனுக்குப் பிரதானம். என்று விதிக்கப்பட்டது. கேளிக்காக்கூட பொய்க்கறலாகாது. என்று வலியுறுத்தப்பட்டது மக்கள் அங்கு எவ்வாறு நடந்தார்கள் மந்திரிகளும் தூயவர்களாக இருந்தார்கள்.

தசரதன் போன்ற அரசன், அவனது அஷ்ட (எட்டு) மந்திரிகள் போன்ற மந்திரிகள், அசிஷ்டர்-வாமதேவர் போன்ற புரோகிதர்கள் இருந்தால் எந்த அரசும் இராஜ்பம் ஆகி விடும். எந்த அசிஷ்டையும் இராம-இராஜ்யமாக மாற்றியமைக்க முடியும்.

ஓரிடத்தில் இராவணனின் உணர்ச்சிகள் நிலவினால் அங்கு இராமராஜ்யம் எவ்வாறு ஏற்படும்? ஆகவே நாம் எப்போதும் சத்தியத்தையும், தர்மத்தையும் கடைப்பிடிக்க முழு முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

தசரதன் இந்த யாகங்களை முறைப்படி செய்து, இறைவனது அருளைப் பெற்றான். யாகதூண்டலத்தில் அவனுக்குப் பாயலை வெளிவந்தது. இந்த பாயலத்தை எவ்வாறு பரிந்தனீப்பது. என்பது பற்றி பங்குதர்களிடையே விவாதம் நிகழ்ந்தது. யாரும் இதற்கு சரியான விடை தர இயலவில்லை.

தசரதன் தனது மூன்று மனைவியரையும் சமமாக நேரித்தான். பலர் தசரதன் ஒருவனுக்கு ஒரு பாகம், இன்னொருவனுக்கும் ஒரு பாகம் என்றெலாம் அளித்ததாக கூறிறார்கள். அது வியல்ல தசரதன் மூன்று மனைவியருக்கும் அங்கில வேறு பாடு காட்டவில்லை.

கெளவெயா, கைகேயி, சுமித்திரை ஆகிய மூன்று கூட சிறிதும் மனவேறு பாடு இல்லாமல் ஓற்றுமையாக வாழ்ந்தனர். வேறு விதமாக எழுதப்பட்டால் அது எழுதியவர்களின் கற்பண்யாகும். அவைவெல்லாம் தவறுகள். மூலமே இப்பான முழுமையான மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தனர். அவர்கள் ஒற்றுமை போகத்தின் சமத்துவ தந்துவத்தகு உதாரணமாக அமைந்தது,

கூக்கு

கைகேயி பாயலத்தை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றாள். கைகேயியைத் திருமணம் செய்வதற்குமுன், கர்க்கியா என்ற புரோகிதர் தசரதனிடம் கைகேயியின் மகன் அரச பதவி பெறுவதாக இருந்தால் தான் திருமணம் நடக்குமென்று கூறினார். தசரதன் ஒன்றும் கூறவில்லை நாடு திருங்பி கோசலை. சுமித்தினால் இவர்களிடம் ஆலோசனைகேட்டார்.

கோசலையும், சுமித்தினரையும் கவலைப்பாடத்தீர்கள். நமது மக்களுக்குள் அரச பதவி பற்றிய போராதம் நிச்சாரு என்று கூறினார். கைகேயியைத் திருமணம் செய்து கொண்டு பின்னைப்பேறு அடையுங்கள் என்று கூறினார்.

பிறகு தான் கிருமணம் நடந்தது. ஆகவே கைகேயி பாயலம் பெற்றுக் கொள்ளும் போது, எதிர்காலத்தில் தன் மகன் அரசனாக வேண்டுமென்று அன்ற எதிர்பார்க்க விடவை. எல்லோரிடமும் அவன் சம நட்புக் கொண்டிருந்தால் அவன் குமித்தீரா எப்பப்பட்டாள்.

கோசலை பட்டத்து கிரணவீயாக இருந்ததால் அவனு மகனுக்கும் அரசனிமை கிடைக்கவும் வாய்ப்பு இருந்தது சுமித்திரைக்கு எந்த ஆண்டும் இல்லை. எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லை பற்றற்ற மைத்ரேயியின் கரோதி என்று கூறாதகுந்தவள் அவன் மனது சுக துக்கங்களைக் கடந்த தொன்று. அவன் மனம் எல்லாவற்றையும் கடந்தது. தன் மகன் அரசனாக வேண்டுமென்று அன்ற எதிர்பார்க்க விடவை. எல்லோரிடமும் அவன் சம நட்புக் கொண்டிருந்தால் அவன் குமித்தீரா எப்பப்பட்டாள்.

அவன் மாடியில் நின்று கொண்டு தன் தலை மூடி கொதி, அரத்தை ஆற்றிக் கொண்டிருந்தாள். அப்போது ஒரு குடும்பத்தின் வந்து பாயலைக் கோப்பைறை எடுத்துச் சென்றது. தசரதன் கல்லைக் கடிந்து கொள்ளிவான் எனப் பல்முறைாள் நடந்ததை கோசலையிடமும், கைகேயிடமும் வருணித்தான்.

சுமித்திரை

இருவருமே நற்குணம் நிறைந்தவர்கள். நீ கவலைப்படாதே நாம் சரி செய்து விடவாம் கைகேயி தனது பாயலத்தில் பாதி, அளித்தாள். அவ்வாழே கோசலையும் தன் பல்கில் பாதி சுமித்திரைக்கு கொடுத்தாள்.

கத்ருக்கள், கைகேயி கொடுத்த பாதியளவு பாயலத்தின் விளைவாகப் பிறந்தவன்.

தொடரும்

இராமாயணம், எல்லா நாடுகளுக்கும், எக்காலத்திற்கும் எல்லா மனிதர்களுக்கும் உரியது.

# இயேசு நாதர் கொன்ன முன்று உவமைகள்

# காணாமற் போயிருந்த ஆடு

பேசு நீராதரின் பிரசங்கத்தைக் கேட்பதற்காக ஆயக்களர். பாலிகள் ஆகிய எல்லோரும் அவரிடம் வந்த வண்ணம் இருந்தனர். அதனால் பர்சேயரும், வேத அறிஞரும்,

“இவர் பாவிகளைச் சேர்த்துக் கொண்டு அவர்களோடு காப் பிடவுஞ் செய்கிறானே...!” என்று கொல்லி முற முறத்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். அப்போது யேசுநாதர் இந்த உவமைகளை அவர்களுக்குச் சொன்னார்.

“உங்களில் எந்த மனிதனாவது தன்னுடைய 100 ஆடுளில் ஒன்று காணமற் போனால் தொன்னுாற் நொன்பது ஆடுகளையும் நடுக்காட்டி விட விட்டுவிட்டுக் காணாமற்போன் ஆட்டைக் கண்டு பிடிக்கும் வரையிலும் தெடித்திரியாமல் இருப்பானா? கண்டுபிடித்தால் மகிழ்ச்சியோடு அதைத் தன் தோக்கி மீது போட்டுக் கொண்டு விட்டுக்கு வந்து நன்பறையும், அயவர்களையும் வரவழைத்து அவர்களிடம் காண மற் போன என் ஆட்டைக் கண்டு பிடித்து விட்டேன். என்னோடு சேர்ந்து மகிழ்ச்சித் தொண்டாடுங்கள்” என்பான். அவ்வண்மே. மன மாற்றமடையத் தேவையில்லாத தொண்ணுாற் நொன்பது நீதிமான் வளின் பொருட்டு உண்டாகும் மகிழ்ச்சியை விட. மன மாற்றமடையும் ஒரே பாவியின் பொருட்டு விண்ணுவிலை உண்டாகும் மகிழ்ச்சியிருதியாக இருக்கும் என்று உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்.

## காணாமற்போயிருந்த வெளிக்காச்

“பத்து வெள்ளிக்காசை வைத்திருக்கும் எந்தப் பெண்ணாவது அவற்றுக் கூரு காசை இழந்துவிட்டால் விளக்கை ஏற்றி, விட்டைப் பெறுகினி, அதைக் கண்டு பிடித்துக் கொடு வரையிலும் கவனத்திடதாடு தேடாமல் இருப்பானா...? கண்டு பிடித்தால் தன் நண்பரிகளையும் அபவர்களையும் வரவழைத்துக் காணாமற்போன என் வெள்ளிக் காசைக் கண்டு பிடித்து விட்டேன். என்னோடு சேர்ந்து மகிழ்ந்து கொண்டாடுகினி ஏன் பாக். அவ்வண்ணமே மனமாற்றமல்லதையும் ஒரே ஒரு பாவியில் பொருட்டுக் கூடவிலின் தூதர்கள்கடையே மகிழ்ச்சி கண்டாரும் என்ற உங்களுக்குச் சொல்கிலுறேன் என்றார்.

## என் ஆடுகள்

என் ஆடுகள் என் குரலுக்கு செவிசாய்க்கும். நான் அவற்றை அறிந்து இருக்கிறேன் அவை என்னை. பின்பற்றி வருகின்றன. நான் அவற்றுக்கு என்றுமுள்ள மெய் வாழ்வைக் கொடுக்கிறேன். அவை ஒருபோதும் அழியப்போவதில்லை. எவனும் அவற்றை என்கையிலிருந்து பறித்துக் கொள்ளப்போவதில்லை.

ગ્રોવરાનું 16:33

தாண்மை போயிருந்த ஊதாரி மகன்

இரு செல்வந்தனுக்கு இரு மக்கள் இருந்தனர். இவ்விய பிள்ளை தந்தையிடம்.

“தந்தையே, சொந்தில் என்னுடைய அங்கிலை எனக்குக் கொடும் என்” என்றான்.

ஆகையால் தச்சிசுவந்தன் தன் மன்றங்களிடையில் சொத்தினைப் பட்கிட்டான். சில நாட்கள் கழித்து இளைய மகன் தன் பங்கினை வீற்று பண்துடன் வீட்டைவிட்டு விவகிச் சென்று விட்டான். வெகு தொலை விலுளை நாட்டுக்குச் சென்று யோசனையில்லாது வாழ்ந்து, பணத்தை பெல்லாம் தொலைத்தரங். கையில் சிறிதும் பணமிட்டை.

அச்சமயம் நாடு முழுவதும் ஏடுகையின் பஞ்சதால் பிடிக்கப்பட்டது. அவன் கலியாளாக வேலை செய்ய நேரிட்டது. அவனும் எஜமால் அவனைப் பன்றிகளை மேய்க்க அனுப்பினான் அவன் பட்டினியாக இருந்தான். பன்றிகள் உண்ணும் அவனரத் தோலையாவது பூங்னவாம் என்றினைத்தான்: அதுவும் கிடைக்கவில்லை. பின்பு தான் அவனுக்கு செய்தினைவு ஏந்தது.

“என் தந்தையிடம் பணிபுரியும் வேலையாட்கள் நடிகு உட்குவச தியாக இருக்கின்றனர். நான் பட்டினி கிடக்கின்றேன்” என்று கூறிக் கொண்டா.

பச்சாதாபம் மேலிட்டு தந்தையிடம் திரும்ப வந்தான். அவன் தந்தை அவன் வருவதைக் கண்ணுற்றான்; வேகமாக ஓடிவந்தார்; இறுகத் தமுகி முத்தமிட்டார். மகன் கூறனான்;

"நன் இறைவனுக்கெதிராகவும், உங்களுக்கு எதிராகவும் பாலம் செய்திருக்கிறேன். இனி நன் உங்கள் மகன் எனக்குறத் தகுதியற்றவன்"

ஏனெனில் இந்த மகன் இறந்தவனாக இருந்தான்; இப்போது யீர் பெற்றிருக்கிறான். காணாமற் போன்றன். கண்<sup>④</sup> பிடிக்கப்பட்டான்.

விருந்து ஆரம்பமாகியது

முத்தமன் அப்போது வயலில் இருந்தான். திரும் வீட்டிற்கு அது கில் வந்த போது இசை நடனம் இவற்றின் ஒலையைக் கேட்டால், இந்து மொன்றாட்டத்தின் காரணத்தை வேலையாட்டுளைக் கேட்டுத் தெரிவித மொன்றான். அவன் தந்தையிடம் மொபத்தில் கத்தினான்.

“இத்தனை ஆண்டுகள் நான் உட்கருக்காக கஷ்டப்பட்டு சலியாமல் அடிமேபோல உழைத்தேன். உங்கள் கட்டளையை ஒன்றானும் மீறியதில்லை எனக்கு நீங்கள் என்ன கொடுத்தீர்கள். நன்பர்களும் விருந்துள்ள ஒரு வெள்ளாடு கூடக் கொடுக்கவில்லை. அதே சமயம் உங்கள் பணத்தையெல்லாம் கெட்டவழியில் தொலைத்து இந்த மகனுக்காக கன்றினங்கள் கொன்று விருந்து சமைக்கிறீர்கள்.”

தந்தை கூறினார் “அருமை மகன், தீவ்பொழுதும் என்னுடைய இருக்கிறாய். என்னுடையதெல்லாம் உண்ணுடையது. இறந்து விட்டால் என்ற நாம் நினைத்த உள்தம்பி உயிருடன் திரும்பியிருக்கிறான். காவனா மற்ற போனவுக்களுடுபிடிக்கப்பட்டான். அதற்காகத்தான் இந்த சிறுசூம் மகிழ்வும்.”

Digitized by srujanika@gmail.com

வெஷ்ட் மேலும் கூறியதாவது

“எப்போதும் நல்வர்களாக இருந்து, பச்சாதாபப்படும் நிலமைக்கு வைத்துக்கொள்ளாத தொன்னாற்றென்பது நல்ல மனிதர்களாவீடு மனம் வருத்தித் திருந்திய ஒரு பாவிக்காக பரமண்டலத்தில் மகிழ்ச்சி அதிகம் இருக்கும்.

## சிவத்துவம்



நாம் எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதைக் காட்டுவதே சிவசொருபாச சடா முடியில் அவர்களைத்திருக்கும் நந்திரன் நம்முடைய இன்பதுங்பம் மாறி மாறி வளர்சிறையாகவும் தெய்பிறையாகவும் வரும் என்பதைக் காட்டுகிறது.

தலையில் இருக்கும் கங்கையைப் போல எங்கும் எப்போதும் மனதை வைத்திருக்க வேண்டும் என்று உள்ளர்த்துகிறது கங்கையில் எவ்வளவோ அழுக்கங்கும் அசத்தங்களும் சேருகின்றன ஆனால் அதன் தூய்மை கெடுவதில்லை.

அது போல எவ்வளவு ஆபசங்கள் நம்மை அங்கையிலித்தாலும் நம்முடைய மனம் அதனால் கெட்டுப் போய் விடக்கூடாது.

ஒவ்வொரு நிமிடமும் நம்மைப் பாவக் குழிக்குள் தள்ள நச்சுப்பாம்பாக சூழ்நிலை கற்றிகாக்குத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த விஷம் உள்ளே இறங்க நாம் விட்டு விடக் கூடாது. இதையே ஏழுத்தைச் சுற்றி பாம்பை அளிந்த சிவபெருமான் விஷத்தைக் கண்டத் தின் தேங்கைக் கொண்டவராகக் காட்டுகிறார்.

மிருகங்களிக்கிளி நம்மைப் பாதிக்கலாம் ஆனால் அவற்றில் இருந்து உயர்ந்த மளித்தத் தன்மையுடன் நாம் வாழுவேண்டும். புனிததோற் பொர்த்திய பெருமான் அதையே நமக்கு காட்டுகிறார்.

ஒடம்பின் ஒரு பகுதியில் தேவியை வைத்துக் கொண்டாலும் சிவபெருமான் காமத்தை வென்றவர். காமத்தையே எளித்தவர். அதைப் போல நாமும் டலகின் வாழ்ந்தாலும் காமத்தை அடிமையாகாமல் வாழப்பழக்க வேண்டும்.

-பக்ஷான் பசுமா-

### 5ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

ஈசு உன்கு விதிக்கப்பட்ட விதிகை நீ மதியாக வெல்லுவாய் என்றும் ஒரு விதி நிச்சயமாக இருந்திருக்கும்.

கடற்கரையில் உடைந்து கிடக்கும் மரங்களங்களை பேண்டு காலமெலும் அலைகளால் சிறகடிக்கப்பட்ட மளித்தகளை நாம் பார்க்கின் ரோம். அவர்கள் திறமை சாலிகளாகத் தான் இருந்தார்கள் ஆயினும் துணிவும் தன்னாம்பிக்கை யும் ஒரு முடிவுக்கு வரும் சக்தியும் இல்லாததி னால் அவர்களால் வாழ்க்கையில் வெந்தி பெற முடிவுதில்லை.

உணிகில் உள்ள ஜீவராசிக்களில் கிரிப்பதற்கு வாய்ப்பிக்கப்பட்ட ஒரேயொரு விலங்குமனிதன் தான் அப்படியிருக்க அனேர் கவனவேயாடும். துன்பத்தோடும் வாழ்க்கையை கழிக்கிறார்கள். இதை விடுத்து எத்துயர் வரினும் உறுதியோடுக் கண்ணம் பிக்கையோடுக் காமப்பழக் கவனம்.

## இறை நூமத்துதை சௌல்லி இறையருள் பெற்ற சம்பந்து

11-06-98 திருஞானசம்பந்தர் குருபூசை

கடவுளின் அனுகிரகத்தை பெறுவதற்கும் அவருடைய பிரசன்னத்தை கண்டறியவும் மிகவும் பெறுமதி வாய்தீர் கருவியே தப்பிக்கிறாம்.

சிர்காழி என்று அழைக்கப்படும் பிரம்புதீ திருப்பதியிலே சிவபாதவிருதையர் என்னும் அந்தணகுலப் பெரியார் பகவதியார் என்ற பெண்ணைத் திருமணம் செய்து இல்லறம் நடாத்தி வந்தார். அவர்கள் இருவரும் சிவபெருமானிடத்தில் மிகுந்த அனுபுடையவர்கள்.

தமிழ்நாட்டென்கும் சைவசமயம் அடுக்கிவருவதைக் கண்ட சிவபாத விருதையர் சிந்தை நொந்து சிவபெருமானை வணங்கிச் சைவத்துள்ள தளர்க்கையை எடுத்துக் கூறினார். வைத்தை வளர்க்கவல்ல தெய்விக்கை குழந்தை ஒன்றை தமக்கு நந்தருளுமாறு வேண்டினார்.

சிவனின் திருவருளால் அவர்களுக்கு திருஞானசம்பந்தர் என்னும் பின்னை கிடைக்கப் பெற்றனர். அவர் வளர்ந்துவரும் கோது சிவன் பால் அனுபுகொண்டார்.

அவரின் மூன்றாவது வயதில் ஒரு நாள் சிவபாதவிருதையர் பின்னையையும் அழைத்துக் கொண்டு சிர்காழிக் கோயிலின் திருக்குளத்தை கொட்டுத்தருளிய அம்மையையும் அப்பணயுடுக்கிடுவிரலால் காட்டி,

“நீ எவர் தந்த பாலை உண்டாய்” என்கின்தார்.

அப்போத சம்பந்தர் தமது வலக்கையை கோவிலின் பக்கமாக நீட்டி தமக்கு காட்டி கொடுத்தருளிய அம்மையையும் அப்பணயுடுக்கிடுவிரலால் காட்டி,

“தொடுடைய செயியன்...” என்கின்தாடங்கும் திருப்பதித்தைப் பாடியுள்ளார். இறைவனின் திருப்பாலமுதை உண்டு திருவருள் பெற்றுவட்டார். பின்னை என்பதை தந்தை உணர்ந்து கொண்டார்.

“நூனப் பாலை உண்டபடியால் திருஞானசம்பந்தர் எனவும், சிவபெருமானாலும் உமாதேவியாலும் அனப்பட்டமையால் ஆளுடைய பின்னை எனவும் சிறப்புப்பெயர் பெற்றார்.

சம்பந்தர் தந்தையைக் காணாது கலங்கிய போது இறைவனின் நாமத்தைக்கூவி அழைத்தமையால் இறைவனின் காட்சியும் அருளுக்கப்பெற்று திவ்வுவதுக்கு இறை நாமத்தின் மகிழ்ச்சைக் காட்டியுள்ளார்.

நாமும் இன்றைய குழநிலையிலே இறை நாமத்தை உச்சரித்து துண்பம் நீங்கி இறை அருள்பெறுவோமாக.

இறை நாமத்தை கொல்லாது “ஐபோ” என்று ஒலமிட்டு அழுவதாலோ பயப்படுவதாலோ ஒருபயனும் கிடையாது துணிந்து இறை நாமத்தை உச்சரித்தால் இறையருள் கிட்டுவது உண்மை.

கெவி தி. சிவா

### 2ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

#### மதுபானம்

தண்ணீர் இறைவனின் அமசம். சுங்கரன் ஜீடாமுடியிலிருந்து புறப்பட்டு பிரவாகமாக ஒடிவருவது இது பிராண சக்தி என்று. அதை விட்டுவிட்டு போத்தல்களில் வரும் மதுபானங்களைக் குடிப்பது மகாபாவம்.

மது மதிமறக்க செய்யும் உன் கெளரவத் தைக் குலைக்கும். மனிதனுணம் மறந்து போகும். உன் திவ்யதவங் சிதைந்து போகும் என்ன பேசுகிறோம், என்ன செய்கிறோம் என்பதே மறந்து போகும். “ஊயன்” என்று பேசுகிறகொண்டே இருப்பான். அவனைப் பார்க்கவே வெட்கமாக இருக்கும் அவனு நடவடிக்கைகள் அவற்றுப்பகு இருக்கும் அவனு நடவடிக்கைகள் அவற்றுப்பகு கலந்த நகைப்பை ஏற்படுத்தும். இதுசரியல்ல. வாழ் நாள் குறைகிறது.

ஆகையால் உண்மையான பக்தர்கள் மாயி சம் உண்பது. மது அருந்துதல், சிக்ரேட் பிடிப்பது போன்ற செயல்களை விட்டு விட வேண்டும். இனிமேல் அவற்றைத் தொடரக் கூடாது.

#### புகைப்பிடித்தல்

இத்துடன் நிற்காமல் குடியுடைய புகைப்பிடித்தலையும் செய்கிறார்கள். புகைப்பிடிப்பதால் உடலங்கள் கெட்டுப்போய் நோய் வாய்ப் படுகிறார்கள். ஆஸ்துமா, ஸலேனாஃபிலியா, இதயநோய் இவையல்லாம். புகைப்பது விளைவிலே

புகையினால் கான்சர் நிச்சயம். இதை நிச்சயமாக நிருபிக்க முடியும். ஒரு மறைப்புகையை உள்ளிருத்த ஒரு வெள்ளை துணியின் மேல் அந்தப் புகையை வெளியே ஊதுங்கள். புகை ஊதப்பட்ட இடத்தில் சிவப்பாக ஒரு பெரிய புள்ளி தோன்றுவதைப் பார்க்கலாம். ஒரு துணியே இப்படி மாறும் போது உடலில் இரத்தம் ஓடும் நாளங்கள் எப்படி பாதிக்கப்படும்... உடல் நலம் முழுமையாகச் சிதைகிறது?

ஆகையால் உண்மையான பக்தர்கள் மாயி சம் உண்பது. மது அருந்துதல், சிக்ரேட் பிடிப்பது போன்ற செயல்களை விட்டு விட வேண்டும். இனிமேல் அவற்றைத் தொடரக் கூடாது.

# நீங்களும்



# கேட்கலாம்

செய்த இதழ் தொடர்ச்சி

இதனை ஏற்படுத்தியவுடன் மாதனை மனத்தோடு இணைப்பதும் யனிதனைத் தெய்வத்தோடு இணைப்பதுமாகிய ஆத்மீகபாராப்ரியம் வெளித்தோன்றும், பிரபஞ்சத்தை நெறிப்படுத்தும் ஒளியாக அன்பு நிலவும்.

முதல்மனிதன் தனது முழுமொழான வல்லமை பெருந்திய யனிதத்துவாச்சை அடையவேண்டும். இப்படிப்பட்ட மனித வர்க்கம் இரண்டாகு உடலில் இல்லை. என்னம், சொல், வெய்லை என்றவற்றுக்கிடையே ஒற்றுமை இல்லை எனிதன் இன்று நிணைப்பது ஒரு ரினை, சொல்வது வேலைரென்றினை செய்வது முற்றிலும் வேறு பட்ட ஒன்றினை, ஆதலால் மனம் குழம்பிய வர்களாகவுப் பூர்ணப்பட்ட சிந்தனைகளால் தாக்கப்பட்டவர்களாகவும் தனிகை என்ன அர்களாகவும் இன்று மனிதர் உள்ளனர். நவலைங்களும் நல்லவார்த்தை நற்செயல் ஆகியவற்றால் உந்தப்பட்ட மனிதவர்க்கத்தை நாம் இறை அவனில்.

கேள்வி:

நீங்கள் படைகளும் விழுது மற்றும் அனிகவள்களின் மகத்துவம் என்ன? சாதாரண ஒரு மந்திரவாதி கூட செய்யக்கூடிய இந்த அற்புதங்களை, ஒரு அவதார புந்தூர் செய்யவேண்டிய தேவை எதுவும் இருக்கிறதா?

பாபா:

பேறும் பொருட்டுமே இதை நான் பாவிக்கிறேன். அன்பானது உருவமற்றங்களையால் எல்லா கூடுக்கு அத்தாடசியாக நான் படைப்போக்கிறேன். அது வெறும்னே ஒரு அடையாளமே.

கேள்வி:

தீங்கள் ஏன் கட்டாயமாக நோக்குக்கூடுவன்யல்கள், மற்றும் அனிகவள்களும் பொட்டக் கேவண்டும். என்று என்கு இன்னதும் வாங்கில்லை கவாமி?

பாபா:

அதிகமான மக்கள், எனது பாதுகாப்புக் கிருபையாக கந்தி, தாயத்துக்களை விரும்பி கிறார்கள் அதற்காக அவற்றை அளிக்கிறேன் அவர்களுக்கு மிகவும் இச்கட்டான் கட்டங்கள் வருகின்றபோது. மோதிரம், வளையம் மற்றும் கைக்கடிகாரம் போன்றவற்றின் தொடு கைப்பிடியை அவர்கள் உணர்ந்து என்னை நினைந்து தம்மைக் காப்பாற்றும்படி அழைக்கிறார்கள். நானும் அவ்வப்போது சென்று உதவி செய்கிறேன்.

மற்றுமொரு காரணம், நான் அவர்கள் அனிய முடியாத பொருளைக் கொடுத்தால் அவர்கள் அதை நிரந்தரமான இடத்தில் பலித்திரமாக வைத்து விட்டு அதனைப் பின்பு மறந்து விடுகிறார்கள்.

பிரதான விடாம் என்னவென்றால் இந்த அனிகவள்சொர் அல்லது காயத்துக்களோ மக்களுக்கு ஒருவித பாதுகாப்புணர்வையும், வதனைப்படிம் அவர்களுது பிரச்சினைக் காலங்களில் கொடுக்கிறது அவர்களுக்கும் எனக்கும் இந்த யேயுள்ள நீண்ட தூரங்களை இணைக்கும் அடையாளமாக விளங்கிறது. பக்தர்களுக்கு அவசியம் ஏற்படுப்போது, இந்தப் பொருட்களை வருகிறது. இவையெல்லாம் ஏமாற்று வேலைகளை இங்கு அட்டமா சித்திகளோ அல்லது அற்புத்திகளோ சம்பந்தப்படவில்லை.

நான் செய்வது மூற்றிலும் வேறுபட்டபடைப்புக்காரியமாகும். என்னுடையது மந்திர வித வைத்துக்களுமல்ல ஒத்துக்களுமல்ல ஒரு காரணம் நான் ஒன்றையும் எதிர்பார்க்கவில்லை (பணம், புத்தமுதலியவற்றை) மற்றொன்று பொருட்களை பறைத்து வைத்து இடத்திற்கிடம் மாற்றவில்லை ஆனால் அவற்றைப் படைக்கிறேன்.

இதுவும் எனது தேவை கருதியே அன்றி எனது ஆற்றல்களை வெளிக்காட்டும் ஆசைகாரணமாக அல்ல. மக்கள் பால் என்கு அன்பு இருக்கிறது என்பதை நம்பவைக்கும் பொருட்டும் பின்பு அவர்களுடைய அன்பை

மின்னை வேகத்தில், ஒரு கட்டியில்லாக தந்தப்பால் எனக்குச் செய்திகளை அலுப்புகளிற்கு கட்டடியாக அவர்களுக்கு உதவ முன்வதனு வீடுகிறேன்

கேள்வி:

ஒப்பா அல்லது H M T கைக்கடி காரத்தை நியகி கொடுக்கின்ற போது அது அந்தக் கப்பணியை ஏமாற்றுவதாகவோ அல்லது அதனால் அந்தக் கடியாகத் திறனாற்றல் குரிமுடைய மீறுவதாகவோ அல்லது விடாதோ என்று நிகழ்வுத் தொகுத்துடன் வினாவுகிறேன், கவாமி?

பாபா:

ஒவ்வாறானது ஒன்றும் ஏற்படவில்லை யென்று உங்களுக்கு நான் உறுதி கூறுகிறேன். அப்படியான மீறுவதைப்படியான நான் ஒரு இடத்தில் இருக்கும் பொருளை இல்லாமல் இடத்திற்கு மாற்றும் செய்வாராக இருக்கவேண்டும். நான் அப்படி மாற்றுபவர் அவர் முழுமொச்சும் நான் அனைப்படைக்கிறேன்.

**சீவிற்ஸ் (BLITZ)** பத்திரிகை ஆசிரியர் தீரு. R. K. கரவிலீயாவுக்கும், பாவான பீரி சத்ய சாயி பாவாவுக்கும் இடையில் நடந்த சம்பாஷணை. இது போல நின்களும் கேள்விகள் கேட்கலாம். அவர் பதில் தாவர்.

நான் என்னவென்ன கிடைக்க வேண்டுமென்றும்கூகிக்கிறேனா, அது உடனடியாக எனது முன்பு உருவாக்கப்படும் நீங்கள் நினைப்பது நீங்கள் நினைப்பதைப்போர்க்கிறேன் மீறுவதை நான் செய்வதாக அந்தக் கடியில் மறைப்படு செய்ததாக நான் அறியவில்லை.

## முன்று தத்துவங்கள்

முன்று தத்துவங்களின்படி நடந்தால் எல்லாத் தாறை னனிலும் மேம்பாட்டை அடையலாம். முதலாவது தத்துவத்தினையேல் அன்பு (தெய்வாரீதி இரண்டாவது பாவங்களைக் கண்டுப்படிம் (பாவப்பிரீதி) முன்றாவது சமூகநீதி தெய்வத்தின் மீது அன்பு இருந்தால்தான் பாவத்தைக் கண்டுப்படிம் உண்டாகும். இந்தப் பயத்தினால் தான் சமூகநீதி ஏற்படும்.